

De ARC ; een leuk tochtje .

Elk jaar steken er zo ongeveer 200 jachten de Atlantische Oceaan over in flottielje, afgelopen jaar werd deze rally voor cruisers zelfs voor de 30e keer georganiseerd. Niet dat ik nu op zoek was naar een evenement als dit, maar een grote trip op een zeilboot, dat is wel waar ik altijd belangstelling voor heb.

Dus de ARC zou het gaan worden, en nu nog op zoek naar een schip. Ook niet de makkelijkste opdracht. Na mijn omzwervingen op de aardbol heb ik wel aardig wat ervaring met gekken, en ook in de zeilwereld lopen vreemde snuiters rond. Niets om je druk over te maken, maar kritisch kijken op welk schip je opstapt is absoluut noodzakelijk wil je er een onvergetelijke reis van maken in positieve zin. Bovendien hangt er een aardig prijskaartje aan, dus het moet wel een beetje leuk blijven.

Maar leuk werd het; na wat heen en weer gemail en en wat info van YSY vrienden , werd ik behoed voor een rampzalige trip bij een dubieuze schipper, en ging ik aan boord van de Westwind van de Zeezeilers, een uitermate goede keus.

Een kleine week voor vertrek ben ik aan boord gegaan op Cran Canaria. Het was inmiddels een drukte van belang rond de steigers in de haven van Las Palmas. Er lagen rond de 200 schepen, klaar voor de oversteek, en ik keek dan ook mijn ogen uit. Prachtig, de HISWA is er niets bij, en ik was gewoon één van hen. Hoe gaaf is dat.

Ik was onder de indruk , en wat was ik blij; niet om het één of ander, maar ik was er wel, en ging varen ook !

We lagen vrijwel naast de Brunel, en aangezien er maar 7 nederlandse schepen meededen, schept dat ook een band. Trots ook, want zeg nou zelf, de Brunel, dan heb je ook wat.

Een Engelse organisatie maakt ook dat er vooral veel gefeest en gedronken wordt de week voorafgaand aan de start. Natuurlijk zijn er dagelijks veel seminars waar je allerlei info op kunt doen, maar ik moest toch constateren dat het op een gegeven moment beter is om te vertrekken, want het kan niet goed zijn voor een mens ,al die consumpties, en met dronken zeelui en hun gebral over hun fantastische schip, heb ik nog nooit wat gehad.

De start was stormachtig. Leuke sfeer, en een wir war van schepen, maar met een windje van 25-30 knopen, en in de nacht vlogen van 40, heb ik de eerste drie dagen echt wel eens gedacht waar ik in vredesnaam nu weer aan begonnen was , en ik toch echt eens een resort met een bedje en cocktail moest proberen.

Ik moest wennen: een vreemd schip, vreemde bemanning, helse geluiden, geen reden dus om met oordoppen in slaap te vallen, ik bleef alert en ik vond het zwaar. De Pan pannen, en May days vlogen je rond de oren, 5 schepen keerden terug, en anderen zetten koers naar de dichtstbijzijnde eilanden.

Maar na drie dagen was het voorbij..... In mijn wacht; 3 uur op , 6 uur af, stond ik in de nacht aan het roer en het was meer dan geweldig ! Alleen maar sterren

aan de hemel, volle maan, en enorme golven achter de boot .Vertrouwen in het schip en in elkaar . Prachtig , en ja, ik was volmaakt gelukkig. En storm of niet, het was meer dan goed.

De dagen vlogen dan ook om. Er was een strak wachtschema , en iedereen hield zich daar ook aan. Behalve ik. Koken is niet mijn ding, een schone toilet en keuken dan weer wel, dus de deal was snel gemaakt, en de samenwerking was top .Voor een paar bemanningsleden bleef de hele oversteek een opgave; waren ziek, en de basic omstandigheden waren voor hen wel een reden om nooit meer een lange tocht te maken.

Ik heb er enorm van genoten, en gelachen ook. Tijdens de reis werd er veel gevist, nu ben ik daar van, maar iedere keer als ik een vis aan de haak had, kwam er wel een mannetje die het inhalen van de vis van mij overnam, want dat kunnen wij vrouwen blijkbaar niet. Afijn, heb het een tijdje aangezien en heb ze uiteindelijk als IJmuidenaar maar even uit de droom geholpen; toen iedereen even uit mijn vizier verdwenen was, een zeebaars binnengehaald , schoongemaakt, en in de salon afgeleverd. Zo , klaar met dat gedoe..

Door het strakke wachtschema, de prachtige oceaan, vliegt de tijd, en voordat je het weet nader je st Lucia voor de finish. Nu waren wij wel een beetje aan de late kant. Veilig varen was prioriteit, en zo'n beetje richting Paramaribo gevaren geloof ik, maar afijn, dat maakt de feestvreugde niet minder, en na nog even vlug de wedstrijdshirts aangetrokken te hebben voor de foto, kom je aan in Rodney bay, wederom omgetoverd tot een gezellig soort van Hiswa.

Heerlijk, en ondergedompeld in champagne en rumpunche was het goed toeven daar. En eerlijk is eerlijk, die eerste douche, ik bleef erin.

Daarna heb ik nog een tijdje meegezeild in het gebied rond st Lucia, ik was er al eerder geweest, maar dat maakt natuurlijk niets uit, het blijft fantastisch. Uiteindelijk vloog ik vanuit Martinique weer terug naar Nederland, inmiddels 6 weken later.

Dat was toch even een dingetje, en ik herkende het niet van andere reizen. Maar ik miste het leven aan boord enorm, het water, de rust, de eenvoud, alles eigenlijk.....maar afijn het is niet anders, en verheugen op de tochten met YSY is wat er over blijft.

Nog even terugkomend op de ARC; veel deelnemers doen aan de ARC mee vanwege de veiligheid, de ervaring die de organisatie uitstraalt, en de seminars die gegeven worden. Persoonlijk zie ik hier het nut absoluut niet van in, en schijnveiligheid is een term die meer bij mij opkwam. Buiten het feit dat een duur grapje is om mee te doen, ben je toch hoofdzakelijk op jezelf aangewezen, en is het je eigen verantwoordelijkheid of je schip in goede conditie is net als de bemanning overigens. Na de start zie je binnen een paar uur geen enkel schip meer, en natuurlijk kun je nog wel in contact blijven met andere deelnemers, maar nodig is het absoluut niet, en iedereen vaart zijn eigen koers.

Maar misschien denk ik er te makkelijk over, dat kan natuurlijk ook. Of wij Nederlanders zijn gewoon toch wat nuchter van aard onder het motto: doe maar gewoon.....

Hoe het ook zij; ik zou geen minuut twijfelen als ik gevraagd zou worden opnieuw de Atlantische Oceaan over te steken, met of zonder de vlag van de ARC, het is gewoon een prachtige tocht, zeilen en niets anders dan dat, hoeveel

mooier kan het nog worden?

En nu ik het er toch over heb; ben altijd op zoek naar een mooie zeiltocht , dus kom maar op ,alle tips zijn welkom , mijn tas staat klaar.

Of zullen we gewoon eens gek doen, hoe gaaf zou dat zijn : een oversteek met een schip van YSY , verschillende trajecten , wisselende bemanningen, ik heb wel beeld, u ook ?

Anja

